

YHTEENVETO HAAPAVEDEN HUHTISUONOJAN/ VENÄÄNJOEN VESINÄYTETULOKSISTA 1962-2013

Suomen ympäristökeskus ja sitä edeltävä valtion ympäristöhallintoviranomainen on tutkinut vuosikymmenien ajan neljän Ruokolahden Haapavedeen laskevan ojien, Huhtisuonojan, Latosuonojan, Laamajoen ja Lanajoen vedenlaatua. Vesinäytteiden tuloksista ei tiettävästi ole olemassa vielä mitään yhteenvetoa tai analyysiä.

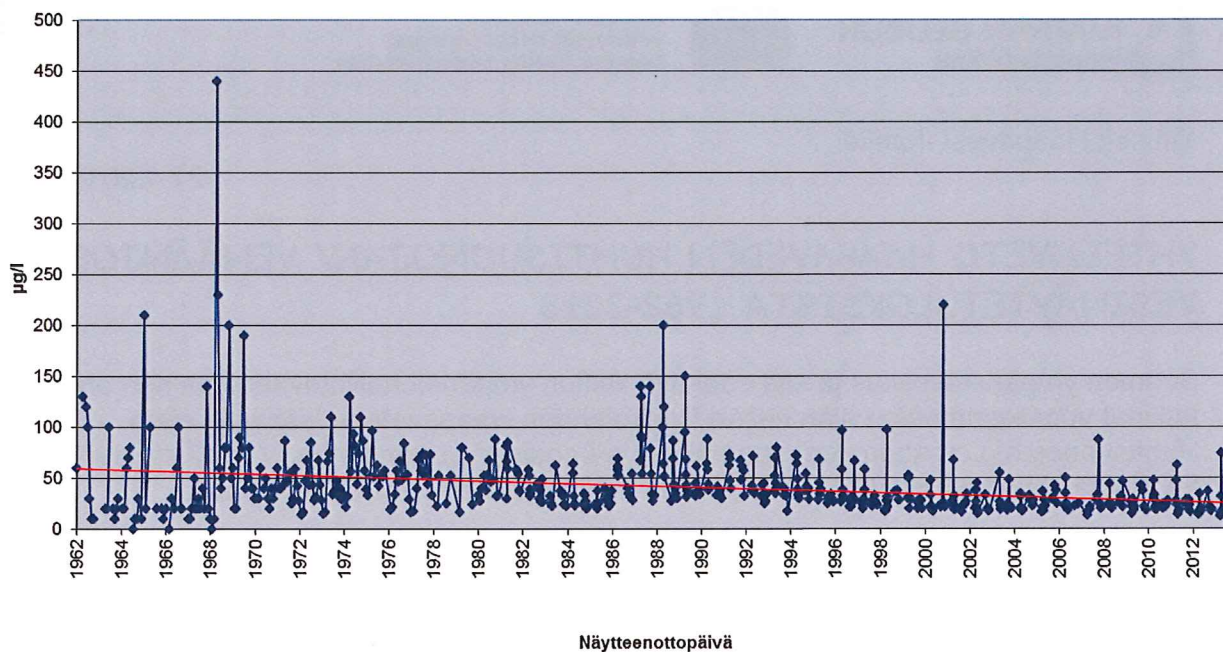
Koska vesinäytteitä ei suodateta, niiden tuloksia tulee tarkastella hieman kriittisesti. Yksittäinen orgaanisen aineen hippunen voi vaikuttaa sen, että tulokset yksittäisen parametrin suhteen ovat suuria.

Huhtisuonoja/ Venäjänjoki laskee Syyspohjanlahteen Oinaslahdessa Tetriniemeä vastapäätä. Näytteitä ojasta on otettu useita kertoja vuodessa, Puumalantien vierestä. Näytepaikka näyttäisi hieman vaihtuneen kertaalleen alkuvuosina. Huhtisuonojan valuma-alue on metsätalousvaltainen. Se on mukana Metsäntutkimuslaitoksen metsätalouden vesistökuormituksen seurantaan 2013 perustetussa luonnontilaisista ja metsätalouden käytössä olevista metsäisistä latvavaluma-alueista koostuvassa seurantaverkossa.

Seurantaverkon avulla metsätalouden harjoittajat saavat tietoa toimintansa vaikutuksista vesien laatuun ja voivat käyttää tuloksia vesiensuojelun kehittämisessä. Lisäksi voidaan arvioida myös ilmastonmuutoksen pitkäaikaisia vaikutuksia vesistökuormitukseen.

Kokonaisfosforimäärät ovat hieman pienentyneet 1960- ja 1970-luvuilta alkaen. Keskimäärin fosforiarvot ovat olleet noin 50 µg/l, viime vuosina sen alle. Suurimmillaan arvot ovat tällä vuosituohannella olleet noin 220 µg/l. (kuva 1)

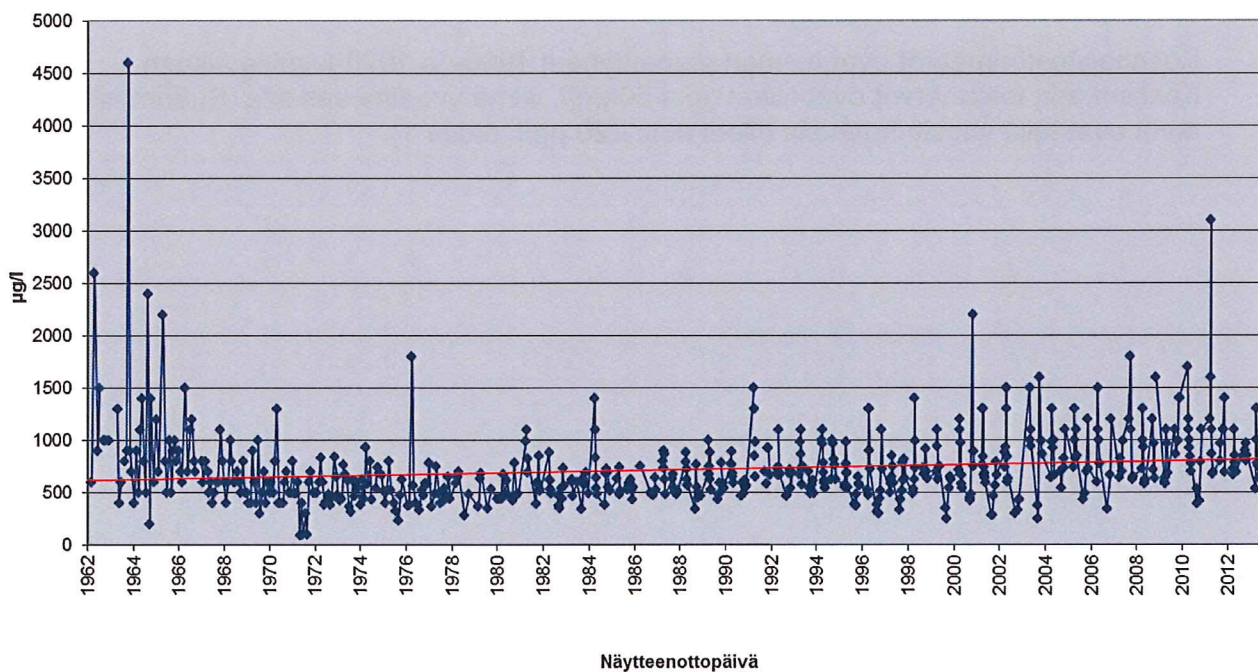
Huhtisuonoja, kokonaisfosfori, suodattamaton $\mu\text{g/l}$

Kuva 1. Kokonaisfosfori

Kokonaistypen suhteen tuloksissa näyttää olevan aluksi laskeva ja sitten yllättäen nouseva suuntaus (kuva 2). Pienemmillään, vuonna 1980 se on ollut noin 500 $\mu\text{g/l}$. Sen jälkeen keskimäärin 750 $\mu\text{g/l}$. Satunnaiset näytteet 2000-luvulla ovat olleet 2 200 ja 31 000 $\mu\text{g/l}$. Samanlainen nouseva suuntaus vuodesta 1981 alkaen on ollut myös nitraattityössä.

Huhtisuonoja, kokonaistyyppi, suodattamaton $\mu\text{g/l}$

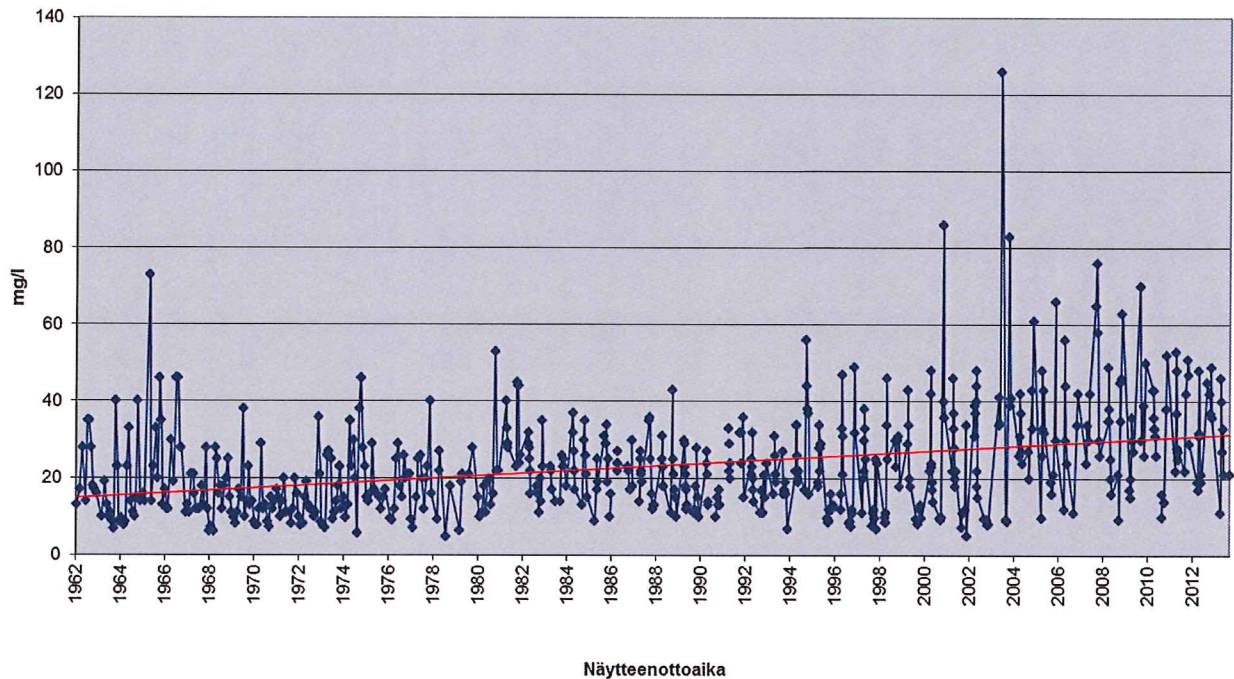

Kuva 2. Kokonaistyyppi

Kemiallinen hapenkulutus on ollut keskimäärin 20 mg/l välillä vuosina 1962–1994, minkä jälkeen se on ollut noususuunnassa (kuva 3). Keskiarvo on nykyisin n. 30 mg/l v. 2012. Väriluku on tarkastelujakson alkupuolella ollut alle 200 mg Pt/l ja on nykyisin sen yli, n. 240. Sähkönjohtavuus on ollut melko tasaista vuosien varrella ollen noin 5 mS/m. Ojaveden pH on ollut n. 6,7 ja sillä on ollut laskeva suuntaus. Se on nykyisin alle 6.

Huhtisuonoja, kemiallinen hapen kulutus mg/l

Kuva 3. Kemiallinen hapenkulutus

Helena Kaittola

Helena Kaittola
ympäristöinsinööri, FM
Hankekoordinaattori
Sininen Haapavesi -hanke

Paikan perustiedot

Paikan id-numero 10566
Paikka Huhtisuonoja 382 44
Kunta Ruokolampi
Ympäristö ELY Kaakkois-Suomen ELY ympäristö ja luonnonvarat
Vesistöalue 04.112 Ala-Saimaan la
Vesienhoitoalue 1 Vuoksen vesienhoitoalue
Ympäristötyyppi joki
Syvyys 1,5
Ensimmäinen 15.01.1962
Viimeinen 04.09.2013
Kpl 614
Koordinaatisto Pohjoinen Itä
Yhtenäiskoordinaatisto (YK) 6809199 3588864
Maantieteelliset koordinaatit (MK) 61 22.836 28 39.740
ETRS-TM35FIN 6806344 588658
EUREF-FIN/WGS84 61,38103 28,65919
Syötetty koordinaatisto YK
Koordinaattien tarkkuus 6
Hankkeet
Maa-alueilta vesistöihin tulevien ainemäärien seuranta S V
Jokien vedenlaadun pitkäaikaisuutosten seuranta S V

